

Norské řeky 1995

Právě jsem se vrátil z vodáckého putovního tábora po Vltavě a už v Břeclavi nasedám do busu a jedu s vodáky do Norska. Trmácíme se přes celou Moravu směr Králíky do polského Medzilesie, Wroclavi, Štětína. Ze Sasnitzu trajektem do švédského Trelleborgu. Cesta ubíhala pomalu a mnozí se na ni vybavili alkoholem, aby tolik netrpěli. Na polské celnici byl trochu problém, neboť celník nemohl překročit hromadu prázdných flašek v uličce. Byl velmi nevrlý a tázal se. To autobus turisticzny ? A sám si odpověděl : To bordel. Většinou bývají cestovatelé při prohlídce nervózní, zda vše dopadne dobře. V našem případě nikoliv. Většina podlehla démonu alkoholu, celník se z nich pokoušel vytřepat pas. Občas utrousil : pan pijany ! Ve Švédsku nám zase chyběl Dědek, usnul na palubě trajektu, přikrytý plachtou a dlouho jej nemohli mariňáci najít. Pokračujeme přes Malmo, Varberg, Goteborg k největšímu jezeru Varen, kde si dopřáváme koupel. Bez celnice přijíždíme do Norska. První řeka TRYSILELVA III má dost vody, peřeje, trénujeme záchranu. Večer pěkný táborák. Obdivujeme přírodu, hříby, borůvky, úžasné lišejníky, ale komáři. Přes Follidal, Lingstat se dostaneme k řece MISTRA IV+. Jen pro mistry v pevných lodích. Všichni pak splouváme ATNU III, málo vody, je však teplá, slunce hřeje, pěkné peřejky, okolo skály a zasněžené vrcholky. Spíme na tábořišti, zde to není problém, je to zdarma, jen po sobě musíme uklidit. Kolem nás borec v autě bez motoru, táhne ho smečka balamutů. Denně jezdíme 1-2 řeky, je to velmi akční, často se však ani nenajíme. Řeka FOLLA III+ je opět nádherná. Zastavujeme v Lapp campu, kde jsou k mání sobí kůže, výstavka ze života v tundře, vycpaný pižmoň a živí sobi. Stanujeme u řeky DRIVA III.IV. Stahují se černé mraky, ale v noci svítí hvězdy. DRIVA je velký nářez, pracáky, skok, musíme i přenášet. Potkáváme norské vodáky, vyměňujeme si informace. Já i svou staříčkou hornickou přílbu, kterou jsem při vysokohorské turistice našel pod galerií Ganek v Tatrách. Dostal jsem za ni krásnou anatomickou, teď jsem za fešáka. Vyrážíme na pěší túru kolem 4 vodopádů Svisdalen, skály, močály, borůvky, otáčíme směr vrchol Helfjelet 1197m. Kuča, Kokin a David nedokončí výstup. Na vrchol vylezu sám, kochám se nádherným výhledem, okolo všude lišejník. Cesta dolů extrémní, kloužu po zadku, trochu bloudím, na silnici stopuji. K mostu řeky GROVU IV přijíždím se zpožděním. Všichni jsou zaneprázdnění sundáváním lodí, takže si na mě nikdo ani nevzpomněl a uniknu obvyklé pokutě. Znovu ohro nářez, rafty jedou bez problémů. V Oppdalu nakupujeme pohledy, potraviny a vaničku 2 litry nanuka za 20 NOK. V Dombasu se fotíme u sochy Trolla. Spíme u JORI, okolo v mlze se pasou ovce, krávy a křemenáčů. Vaříme z nich týden houbovky a guláše. Mňam. U ohně sedíme s norským kulturistou, hovoří anglicky. Já neumím a jedna studentka se mi posmívá. Tak já s ním začal probírat svaly latinsky a teď zase ona čuměla s otevřenou hubou. JORI IV má málo vody, jeden raft rupl. Trať je technicky náročná, hodně velkých balvanů, průsery, háček David dvakrát vypadl, uplavala pádla, nadháněčka na skálu, často jedeme zadem, dokonce projíždíme šlajnsu užší než raft tzv. na kant. Zůstal jsem jen já, kapitán, krasy opustily loď první. Pět kajaků jede SKIERVU a FINU V-VI ! Čekáme na ně 4 hodiny, vaříme, prodáváme Norům výhodně pivo. Vodáci se vrací zmrzlí, zdecimovaní, Lucina s rozbitou helmou i bradou. Myslím, že nezdravě riskovali.

Vodáci jedou OSTRI V, my prolézáme jeskyně Bovertun a jdeme z Krossbu na horu Krossho 1626m, sníh, vodopády, ledovec - nádhera. Ve fjordu LUSTRA, kde se mísí mořská voda se sladkou a chladnou, se koupu jediný. Ústí zde řeka, do které nedaleko padá vodopád přímo z ledovce. Bus vyjíždí až k Juvvasshytta chatě, odtud lezeme po ledovci na nejvyšší horu, národní symbol Norska Galdhopiggen 2469m. Jsme navázaní na laně, máme nesmeky, ledovec je v pohybu a jsou v něm trhliny. V jedné zmizel Tomáš, naštěstí rychle upažil a tím se zachránil. Na vrcholu vztyčujeme vlajku, fotíme se. Dole si půjčuji od Dědka lyže a třikrát sjíždím ledovec, paráda. SJOA IV - 10 km velký nářez, zataženo, zima, obrovské vlny a válce, poprvé se na raftu převracíme. Jsme přetížení, jede nás sedm. Pěkné tábořiště, klid, uklízíme autobus, probíhá nominace na horní JSOU. Kokin totiž pukl další Colorado. Takže zítra sedíme vzadu já David, háčci jsou silní TOM a Libor, Regína a Ivana uprostřed. Bude to fuška. A je to tady SJOA V ! Tož totok je teda maso. Vodopády, soutěska, kus přenášíme lesem. Vodnatá řeka, peřeje, kaskády, válce. makáme, křičím na posádku povely, aby mě slyšeli. Vodopád přenášíme, spíš přelézáme po skále. Házeme raft do vody a musíme za ním 5 m ze skály do ledové tůně. Brrr. Tož to je teda zážitek. V cíli jsme šťastní, přivážeme loď a začíná pršet, to je klika.

V olympijském Lillehameru prohlížíme městečko, můstky, spíme na běžecké trati. Prší, spíme pod tribunou. Kokin táhne kýbl šutrů do busu na skalku. Hlavní město Oslo, návštěva Fram, Kon-tiky a Vikingského muzea na poloostrově Bygdoy. Koupu se v Oslofjordu. Přesunujeme se zpět přes švédský Goteborg, nocujeme u jezera. Večer i ráno koupel a jedeme na trajekt. Na moři vlny, ostrý vítr, sotva se udržíme na palubě. No a přes Polsko domů. V Červené Vodě smažák a točené pivko. Bylo to ohromné. Norsko je nejkrásnější země v Evropě. Já se tam vrátím.

Jo a po těch divokých řekách mi kanál na Váhu v Liptovském Mikuláši připadal jako nudný olej.

Pedro